

1. Lipunan-Vishnuh

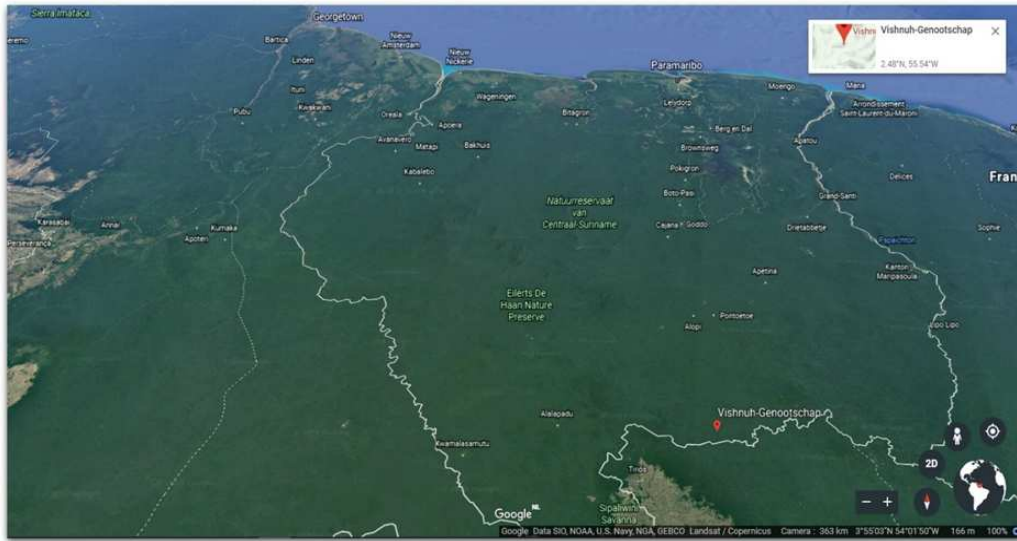
Hindi Relihiyosong Lipunang

"ANG KALIKASAN AY MAKAPANGYARIHAN

Ang katapusan ng lahat ng relihiyon

May-akda: Lancar Ida-Bagus

3. Lipunan-Vishnuh

© Copyright:

Vishnuh-Society Suriname

Vishnuh-Society Brazil

Vishnuh-Society sa Netherlands

Vishnuh-Society Philippines

© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus / R.R. Purperhart

© Bibliograpiya, mga larawan, at mga Illustrasyon Vishnuh-Society

Walang anumang bagay mula sa publikasyong ito ang maaaring kopyahin at/o ibunyag sa pamamagitan ng pag-print, photocopy, microfilm, o sa anumang iba pang paraan, nang walang paunang nakasulat na pahintulot ng mga may hawak ng karapatan.

Lahat ng karapatan ay nakalaan. Walang bahagi ng publikasyon ito ang maaaring kopyahin, iimbak sa isang sistema ng pagkuha, o ipadala sa anumang anyo sa pamamagitan ng elektroniko, mekanikal, photocopying, recording, o kung hindi man, nang walang nakasulat na pahintulot ng Tagapaglathala."

4. Lipunan-Vishnuh

Hindi Relihiyosong Lipunang

6. Lipunan-Vishnuh

ANG KALIKASAN AY MAKAPANGYARIHAN

ngunit hindi ang Diyos, dahil ang Diyos ay isang nilikha ng masamang tao.

Ito ay malamang na mabuti ang layunin ng mga sinaunang Indian na may-akda ng pinakialaman ang orihinal na Vedas (ang Prakrit verses) gamit ang kanilang sariling mga teksto at pagkatapos ay nilikha ang Bhagavad Gita bilang pangkalahatang sagradong aklat ng Hinduismo, na iniuugnay ang isang nangungunang papel sa ating ninuno na si Vishnuh bilang ang lumikha ng sansinukob.

a. ... Ngunit ang katotohanan ay ibang-iba, dahil ang Vishnu(h) at ang Vishnuism na nagmula sa pangalang ito ay walang kinalaman sa Hinduismo...

b. ... Ang Vishnuh-Society ay ganap na independiente sa Hinduismo at hindi nais na maiuugnay dito, kahit na ang mga Hindu ay nagpahayag ng "Vishnu(h)" bilang kanilang pinakamataas na diyos at iniuugnay ang iba't ibang kamanghamanghang kapangyarihan sa kanya.

c. ... Tandaan; ... Ang mga mortal ay hindi maaaring gumawa ng mahika o lumikha ng mga himala gaya ng iniuukol sa mga asul na diyos sa Bhagavad Gita, at ang ating ninuno na si Vishnu(h) ay walang kinalaman sa mga idiotic na pilosopiya o mga barbaric na gawi at hindi makataong gawain ng mga diyos ng Hindu.

... Ang Vishnuh-Society ay walang gustong gawin sa Hinduismo at sa pantasya ng mga diyos ng Hindu...

d. ... Kami ay mga Vishnuist (basahin ang Vishnoeist), at ang Vishnuism ay isang pananaw sa mundo o pilosopikal na kilusan na itinatanggi ang pagkakaroon at posibilidad ng mga diyos.

e. ... Sa orihinal, ang Vishnuism ay nagmula sa salitang Sanskrit na Vishnu, na nangangahulugang "ang sarili, sarili, nag-iisa, na naglalaman ng pangalan ng nag-develop na Vishnu(h) ng Vishnuism.

f. ... Ang orihinal na salita ay tiyak na nagpapahiwatig kung ano ang kinasasangkutan ng Vishnuism, na ang tao ay sentro.

g. ... Ang Vishnuism ay isang aktibong pagtangga sa anumang banal na katotohanan at mariing sinasabi na ang Kalikasan ay ang lumikha ng buhay.

h. ... Kaya't ipinapahayag ng Vishnuism na sa simula pa lamang ng pag-iral, ang Kalikasan ang dahilan ng lahat at

samakatuwid ay mahigpit na tinanggihan ang ideya ng isang banal na lumikha ng sansinukob.

ANG RELIHIYON BA AY NAKAKASAMOT NG KANINO?

Misyon ko na lumikha ng isang pandaigdigang pamilya ng mga Vishnuist at, kung posible, upang makahanap ng isang karaniwang batayan sa pamamagitan ng pagtutulungan para sa isang mundo ng katwiran, lohika, at pagkakaisa.

... Hindi ka malugod na tinatanggap sa amin kung naniniwala ka sa (mga) diyos, dahil ang mga naniniwala sa isang diyos ay hindi pa natututo ng aral ng buhay at samakatuwid ay hindi kayang mahalín ang kanilang kapwa tao, kalikasan, at lahat ng ibinigay na kondisyon nito.

Pakiramdam ko obligado ako bilang isang tao na ipahayag ang aking opinyon at kundenahin ang mga kasinungalingan sa relihiyon dahil naniniwala ako na ang aking pagwawalang-bahala sa pagdurusa ng iba ay nagiging sanhi ng aking pagkakasala gaya ng mga responsable sa pagdurusa ng iba. Samakatuwid, ang pinakamagandang bagay na magagawa ko ay ang hatulan at hiyain ang mga natutuwa sa pang-aabuso sa mga taong gumagamit ng relihiyon bilang isang tatak.

Sa pangkalahatan, dapat hikayatin ang mga tao na punahin at kutyain ang mga relihiyosong kasinungalingan. Lalo na kapag ang sabotaje ng kaisipan na ito ay nakalusot sa batas at pagpapatupad ng gobyerno. Kailangang makita ng mga tao kung gaano katanga ang bagay na ito. Dahil ang

katarantaduhan na sumisira sa sangkatauhan at ang kanilang hindi makatwiran na kalokohan na ipinataw sa lahat ng dako at saanman nang walang kahit isang napatunayang katibayan na sumusuporta sa kalokohan ay walang nararapat kundi pangungutya.

Ang relihiyon ay legal na kabaliwan, at ang isang gawa-gawa na kuwento na hindi kailanman nangyari ay nangangailangan ng isang mitolohiyang pekeng Diyos na natural na walang silbi sa isang tunay na sitwasyon. Madalas hindi mo makumbinsi ang mga mananampalataya na may mali sa kanilang mga banal na aklat.

... Ang punto ay hindi maaaring magsagawa ng relihiyon ang isang tao nang hindi sinasaktan ang isang tao. Kahit na ang pinakamaliit na aksyon ay may epekto. At ang mga kahihinatnan ng pamahiin at relihiyon ay masyadong halata upang balewalain.

... Ang bawat kilos ng pagsasagawa ng relihiyon ay nagpapatibay sa ugat ng pamahiin at komunismo sa isang lipunan. Ito ay gawing normal ang ideya na ito ay normal na kumilos nang hindi makatwiran kung ito ay nagbibigay sa mga tao ng kahulugan ng kahulugan. Pinagawang normal nito ang ideya na okay lang na i-marginalized ibang komunidad na may ibang paniniwala kung ang kanilang mga paniniwala o ideya ay nagdudulot ng banta sa sariling paniniwala, na ang kanilang mga sarili ay isang palagay at orihinal na hindi isang katotohanan.

Ang relihiyon, kahit na ano, ay likas na nakasentro sa tao. Ngunit kapag ang isang lipunan ay pinangungunahan ng mga

relihiyosong paniniwala at opinyon, habang lubusang binabalewala ang gusto ng mga di-relihiyosong indibidwal na ito, dapat bang ang mga anti-teistang ito ay walang karapatang magtanong kung bakit napakahalaga ng mga engkanto at pamahiin na ito kung kaya't mas gusto ng mga taong relihiyoso na hawakan sa kanila kaysa makakita ng anumang kawalang-katarungan at pinsalang dulot ng mga ito?

Kailangang matutunan ng mga tao na maging mas mabuting tao para sa kanilang sarili at para sa kanilang kapwa tao, nang hindi umaasa ng anumang kapalit, tulad ng isang mahiwagang lugar pagkatapos ng kamatayan. Ang isa sa mga katangian ng isang maling akala na dulot ng indoctrination sa pagkabata ay ang incorrigibility.

... Ginawa ng tao ang langit sa lupa at sa isang punto, lumikha din ng impyerno sa lupa; kamatayan lamang ang dapat magpasya sa kapalaran ng tao. At ang karma ay puro kalokohan para takutin ang mga tao para hindi gumana ang kanilang konsensya.

Ganito ang sabi ng doktrina ni Vishnu:

"Ang bawat buhay na nilalang ay namamatay sa isang punto, ngunit ang Diyos ay hindi maaaring mamatay dahil siya ay hindi buhay."

"Hindi ako napopoot sa relihiyon, ngunit kinasusuklaman ko ang paggamit ng mga relihiyon para abusuhin at sirain ang sangkatauhan! Ang relihiyon ay palaging isang sandata na ginagamit upang apihin ang mga tao at papaniwalain silang dapat silang magdusa para makakuha ng lugar sa paraiso.

Kaya, kinasusuklaman ko ang sandata at yaong mga gumagamit nito laban sa mga inosenteng tao. Ang Kristiyanismo ay nag-imbento ng opyo para sa masa sa Kanlurang mundo, at habang ang inosenteng sangkatauhan ay nagsasagawa ng pagpapakumbaba, sila ay ninakawan.

Ang relihiyon ay isang anyo ng kamangmangan na ipinasa mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon, na naglilimita sa potensyal ng tao na mahanap ang katotohanan. Ipinapalagay ng mga theist na mayroon silang katarungan at superiority dahil sa kanilang mga paniniwala, na ganap na naliligaw.

Ang relihiyon ay nakakapinsala sa kalusugan ng isip ng bilyon-bilyon; pinayayaman nito ang ilang tao at binibigyan sila ng kapangyarihang pampulitika nang hindi nakakamit ng ganoong posisyon. Higit pa rito, ang mga simbahan ay hindi nagbabayad ng buwis; nakikialam sila sa pulitika habang nakakawala sa pang-aabuso sa bata.

Alam ko na karamihan sa mga tao sa mahihirap na pangatlo at ikaapat na bansa sa mundo ay kulang sa malinis na tubig na maiinom, at marami ang walang access sa mabuting pangangalaga ngIt pangkalusugan.

... Gayunpaman, nakikita ko ang kanilang mga pamahalaan na ginagamit ang kanilang mga kolektibong mapagkukunan upang magpadala ng ilan sa mga relihiyosong paglalakbay sa Saudi Arabia at Israel, na nangangako ng kasaganaan sa lahat ng kanilang kakulangan. Gayunpaman, walang nanggagaling

dito, maliban sa higit pang mga pag-unlad sa mga bansa kung saan sila nagpadala ng kanilang sariling pera.

Ang relihiyon ay epektibong gumagawa ng apat na bagay:

Hinahati ang mga tao,

Kinokontrol ang mga tao,

Nililinang ang mga tao,

Naghuhugas ng utak ng mga tao.

Ang mga relihiyon ay kabaligtaran ng etika. Pinaghiwahiwalay nila ang mga uri ng hayop

sa higit sa apat na libong naglalaban na hindi nagkakamali na mga uri, na nagdudulot ng mga salungatan mula pa noong unang panahon, na patuloy na nagpapatuloy sa Gitnang Silangan, Africa, at lahat ng ikatlo at ikaapat na mga bansa sa daigdig, gayundin ang pagpapasigla ng mga digmaang pangkultura sa Europa at Hilagang Amerika.

... Higit pa rito, ang halos nagkakaisang pagbabawal sa epektibong pagpipigil sa pagbubuntis at edukasyon sa sekso ng relihiyon ay nakalubog sa mga hindi nakapag-aral sa mga bansa sa ikatlong daigdig sa pinakamatinding kahirapan. Ang mga hindi maunlad na populasyon ay may mga bata tulad ng mga kuneho, dumarami tulad ng mga daga.

... Sa mga bansang iyon, hindi nila iniisip ang mga kahihinatnan ng labis na populasyon at pag-aalaga sa kanilang mga anak dahil hinihikayat sila ng Simbahang Katoliko/relihiyon na magkaroon ng higit pang mga anak at ipinagbabawal silang gumamit ng mga kontraseptibo na sinasabing ang Diyos ang bahala sa mga bata.

Ang giliw-giliw na eksena kung saan sinabi ni Jesus na "Hayaan ang mga bata na lumapit sa akin" ay hindi eksakto ang pamantayan para sa kung paano karaniwang tinatrato ang mga bata sa Bibliya. Nakasaad sa Bibliya na dapat igalang ng mga anak ang kanilang ama at ina, ngunit wala saanman nabanggit na obligado ang mga magulang na tratuhin nang mabuti ang kanilang mga anak.

... Ang mga bata ay nakikita bilang pag-aari at napasailalim sa mga kapritso ng mga magulang, tulad ng mga tao na napasailalim sa mga kapritso ng Diyos.

... At kapag sinimulan na ng Diyos ang pagpaparusa, hindi na makakaasa ang mga bata sa Kanyang awa.

... Dito, natutunan ng mga mananampalataya ang kanilang kalupitan, gaya rin ng ginagawa ng Diyos. Hindi nila pinagtibay ang kanilang walang awa na pag-uugali mula sa isang estranghero ngunit mula sa kanilang Diyos.

***** TINGNAN... (1 Samuel 15:3) Ngayon ay humayo ka at saktan mo si Amalek at italaga sa pagkawasak ang lahat ng kanilang tinatangkilik. Huwag mo silang patawarin, ngunit patayin ang parehong lalaki at babae, bata at sanggol, baka at tupa, kamelyo, at asno.

(Isaias 13:16) Ang kanilang mga sanggol ay dudurugin sa harap ng kanilang mga mata; ang kanilang mga bahay ay sasamsaman, at ang kanilang mga asawa ay hahabulin.

(Jeremias 13:14) At aking idudurog sila sa isa't isa, mga ama, at mga anak na magkakasama, sabi ng Panginoon. Hindi ako

mahahabag o mahahabag o mahahabag, upang hindi ko sila lipulin.

(Ezekiel 9:5-6) At sa iba ay sinabi niya sa aking pandinig, "Dumaan ka sa lungsod pagkatapos niya at saktan mo. Ang iyong mata ay hindi nagpapatawad, at hindi ka maawa. , maliliit na bata at mga babae, ngunit huwag ninyong hipuin ang sinumang may tatak."

(Josue 7:24) Nang magka gayo'y kinuha ni Josue at ng buong Israel na kasama niya si Achan na anak ni Zera, at ang pilak at ang balabal at ang bar na ginto, at ang kanyang mga anak na lalaki at babae at ang kanyang mga baka at mga asno at mga tupa at ang kanyang tolda at lahat ng yaon. nagkaroon siya. At kanilang dinala sila sa libis ng Achor. At sinabi ni Josue, "Bakit mo kami dinala? At binato siya ng buong Israel ng mga bato. Sinunog nila sila ng apoy at binato ng mga bato.

(Exodo 12:29) Sa hatinggabi ay pinatay ng Panginoon ang lahat ng panganay sa lupain ng Egipto, mula sa panganay ni Faraon na nakaupo sa kaniyang luklukan hanggang sa panganay ng bihag na nasa piitan, at lahat ng panganay ng mga hayop. .

Ang sinumang nag-iisip pa rin na ang Diyos ay maawain ay lubos na mali. Sa kuwento ni Jephte, ipinangako niya sa Diyos na, kapalit ng tagumpay, ihahandog niya ang unang bagay na lalabas sa kanyang bahay. Tunay ngang tinulungan siya ng Diyos, at kinakailangang isakripisyo ni Jepte ang kaniyang kaisa-isang anak na babae, at pinahintulutan ng Diyos na mangyari ito. Kaya, sumasang-ayon ang Diyos sa mga gawaing barbaro.

(Mga Hukom 11:30) At si Jephte ay nanata sa Panginoon, at nagsabi, Kung iyong ibibigay ang mga Ammonita sa aking kamay, anomang lalabas sa mga pintuan ng aking bahay upang salubungin ako sa aking pagbabalik na payapa mula sa mga Ammonita ay maging sa Panginoon, at ihahandog ko ito bilang isang handog na susunugin."

(Hukom 11:34) Pagkatapos ay dumating si Jepte sa kanyang tahanan sa Mizpa. At narito, ang kanyang anak na babae ay lumabas upang salubungin siya na may mga tamburin at may mga sayaw. Siya lamang ang kanyang anak; bukod sa kanya, wala siyang anak na lalaki o babae.

(Hukom 11:39) At sa katapusan ng dalawang buwan, siya ay bumalik sa kanyang ama, na ginawa sa kanya ang ayon sa kanyang panata na kanyang ginawa. Wala pa siyang nakilalang lalaki."

Ang mga mapagmahal na magulang ay dapat bugbugin ang kanilang mga anak ng pamalo mula sa murang edad.

(Kawikaan 13:24) Siya na nagtitimpi ng kaniyang pamalo ay napopoot sa kanyang anak, nguni't siyang umiibig sa kaniya ay humahanap sa kanya ng maagang may kaparusahan.

(Kawikaan 23:13-14) Huwag mong ipagkait ang disiplina sa bata; kung saktan mo siya ng pamalo, hindi siya mamatay. Hahampasin mo siya ng pamalo at ililigtas ang kanyang kaluluwa mula sa impiyerno.

(Kawikaan 29:15) Ang pamalo at pagsaway ay nagbibigay ng karunungan, ngunit ang isang bata na pinabayaang ang kanyang sarili ay nagdudulot ng kahihyan sa kanyang ina."

Hinahayaan ng Diyos ang apatnapu't dalawang bata na kainin ng mga oso dito dahil sumigaw sila ng 'kalbo' sa isang propeta.

(2 Hari 2:23-24) At mula roon ay umahon siya sa Bethel. Ngayon habang siya ay lumalabas sa daan, ang mga maliliit na lalaki ay nagmula sa bayan; at kanilang nilibak siya, at sinabi sa kanya, Umahon ka, kalbo, at umahon ka, kalbo. At siya'y lumingon at nakita sila, at isinumpa sila sa pangalan ng Panginoon. Pagkatapos ay lumabas ang dalawang oso mula sa kagubatan at pinunit ang apatnapu't dalawang bata mula sa kanila."

Ito ay isang kakilakilabot na kuwento ng pantasya sa Bibliya, at muli ay iniutos ng Diyos na patayin ang lahat ng mga bata maliban sa mga batang babae na mga birhen pa, na maaaring itago ng mga Israelita para sa kanilang sarili!!

(Bilang 31:17) Ngayon nga'y patayin ninyo ang bawa't lalaki sa gitna ng maliliit na bata; at pinatay ang lahat ng mga babae na nakakilala ng isang lalaki sa pamamagitan ng pagsisinungaling sa isang lalaki. Ngunit hayaang mabuhay ang lahat ng mga anak ng babaeng kasarian na hindi nakakaalam ng pakikipagtalik ng lalaki para sa iyo."

Ang pag durog sa mga bata ay maaari din magsilbi ng isang mabuting layunin para sa Diyos.

(Awit 137:9) Mapalad siya na humahawak sa iyong maliliit na bata at ibinabagsak sila sa bato.”

Ang Diyos ay nakipag pustahan kay Satanas at nanalo sa pamamagitan ng pag durog sa mga anak ni Job ng bahay.

(Job 1:18) Habang nagsasalita pa siya, dumating ang isa at nagsabi, Ang iyong mga anak na lalaki at babae ay kumakain at umiinom ng alak sa bahay ng kanyang kapatid na panganay: At narito, isang malakas na hangin ang dumating mula sa ilang, at hinampas ang apat. mga sulok ng bahay, at nahulog sa mga binata, at sila'y namatay;

Sa kanibalismo, pinapakain ng Diyos ang mga magulang ng kanilang sariling mga anak bilang parusa. Dito rin, binibigyang-katwiran ng wakas ang paraan.

(Deuteronomy 28:53) At iyong kakainin ang bunga ng iyong bahay-bata, ang laman ng iyong mga anak na lalaki at babae, na ibinigay sa iyo ng Panginoon mong Dios;

(Deuteronomio 28:57) At dahil sa kanyang panganganak na lumabas sa pagitan ng kanyang mga paa, at dahil sa kanyang mga anak na kanyang panganganak: sapagka't kakainin sila ng lihim, dahil sa kakulangan ng lahat ng mga bagay;

(Jeremias 19:9) At aking pakakainin ang kanilang bayan ng laman ng kanilang mga anak na lalaki at ng laman ng kanilang mga anak na babae: at kakainin ng bawat tao ang laman ng kanyang kapwa, sa pagkubkob at sa kabagabagan na kinaroroonan ng kanilang mga kaaway at kalooban. hanapin ang kanilang mga kaluluwa, ay nagpapahirap sa kanila.

Ang mga bata ay itinuturing na ari-arian na maaaring itapon ng mga magulang ayon sa kanilang pagpapasya. Nang hilingin ng mga tao ng Sodoma at Gomorra ang extradition ng dalawa sa mga bisita ni Lot upang makipagtalik sa kanila, iminungkahi ni Lot na ibigay ang kanyang mga anak na dalaga sa halip na ang kanyang mga bisita.

(Genesis 19:8) Narito, ako'y may dalawang anak na babae, na hindi pa nakakakilala ng lalake; Ilalabas ko nga ngayon sa iyo, at gagawin ko kung ano ang inaakala mong mabuti; tanging ang mga lalaking ito ay walang ginagawa;

Na kinukunsinti ng Bibliya ang gayong kapintasan paggawi ay makikita sa susunod na teksto kung saan inilarawan si Lot bilang isang taong matuwid.

(2 Pedro 2:7-8) At iniligtas ang matuwid na si Lot, na pagod dahil sa mahalay na pag gawi ng mga taong kasuklam suklam; (Sapagkat ang taong matuwid na ito, na naninirahan sa gitna nila, ay pinahirapan ang kanyang matuwid na kaluluwa araw-araw, sa pamamagitan ng pagtingin at pakikinig sa kanilang mga hindi matuwid na gawa) Ito ay hindi etika, ngunit napakasama!!!!

HINDI itinuturo ng moralidad ng Bibliya na ang mga bata ay mahinang nilalang na kailangang protektahan ng mabuti laban sa lahat ng uri ng marahas at masasamang impluwensya.

... Ang karamihan sa mga taong relihiyoso sa ikatlo at ikaapat na mga bansa sa daigdig ay mas mahirap kaysa sa isang daga

ng simbahan at halos hindi mapangalagaan ang kanilang sarili ng maayos, kalahati sa kanila ay sapat na para hindi pa mamatay, at magkakaanak pa rin. Nag lahi sila!!!

... Puro child abuse ang nangyayari sa mga atrasadong bansa tulad ng Pilipinas, Suriname, Africa, India, atbp. at dapat itong gawin krimen kaagad. Ang mga bata roon ay tinuturuan mula sa murang edad na kumain sa tambakan ng basura, humingi ng pagkain, at maagang napupunta sa prostitusyon o bilangguan. Higit pa rito, wala silang future educational prospect kaya may maiaambag sila sa lipunan mamaya. Ang mga bata doon ay maagang nag-mature at kakaunti ang oras para maging bata. Ang mga batang babae na wala pang sampung taong gulang ay nanganganak ng mga bata.

... May mga anak ang mga bata!!!!

Bilang isang naninirahan sa Daigdig, gusto kong malaman kung paano ang mga taong relihiyoso tulad ng mga Amerikano, Dutch, French, German, Italyano, Arabo, atbp., ay maaaring "magpakasal" sa Diyos at mga baril, gamit ang Bibliya, ang Quran, o anumang iba pang sagradong teksto

bilang gabay upang bigyang-katwiran ang pagpatay sa kapwa tao.

Ang dahilan kung bakit ang mga Aprikano at iba pang pangatlo at ikaapat na mga bansa sa daigdig ay napakahirap at kulang sa pag-unlad at naniniwala sa mga teorya ng mga dayuhan kaysa sa kanilang sarili, ay dahil ang mga naninirahan na gustong palaguin ang bansa sa buong potensyal nito ay hindi suportado. Mas pinipili ng karamihan na sisihin ang isang tao o ang isang diyos, dahil sila ay masyadong duwag upang kumilos, at ang pagkuha ng mga panganib ay bawal para sa kanila. Ang mga atrasadong Aprikano, Surinamese, at mga taong relihiyoso sa ibang hindi maunlad na mga bansa ay may espesyal na pagkapoot sa kanilang sarili dahil gusto lang nilang marinig ang tungkol sa isang maawaing Diyos at isang relihiyon na walang ginagawa para sa kanila. Sa paglipas ng mga siglo, sila ay naging sadomasochistic, na nakakakuha ng ilang uri ng kasiyahan mula sa pagtanggap ng sakit at paghihirap. Hinding-hindi nila matatamasa ang kapayapaan ng isip.

Higit pa rito, mas gusto nilang mamuhunan ang kanilang pera sa mga walang kwentang relihiyon at walang kabuluhang layunin kaysa sa sarili nilang bansa at mamamayan. Tumango sila na parang mga manok na walang ulo, na nagpapatunay sa kanilang kahabag-habag na sitwasyon at patuloy na sinasabing walang nakakapagpabago nito. Ang mga taong malinaw na nakikita ang potensyal ng kanilang bansa ay kulang sa pera at kaalaman upang magdulot ng pagbabago.

Ito ang sinasabi ng mga turo ni Vishnuh:

"Ang mga nabubuhay sa mga ideya ng nakaraan ay hindi kailanman magkakaroon ng hinaharap."

Karamihan sa mga Aprikano, Surinamese, atbp., ay lumalaban sa rasismo ngunit sumasamba sa isang rasistang Diyos. Tiyak na magkasalungat iyon, dahil may kasamang twist sa kanilang mindset. Halimbawa, gusto nilang umakyat sa mataas na pader ngunit wala silang makitang hagdan malapit sa pader na gusto nilang akyatin. Gayunpaman, iniisip nila na may hagdan na nakadikit sa dingding at walang muwang na lumalakad papunta sa dingding, na nabubunggo ang kanilang mga ulo. Nalilito, iniisip nila kung paano ito maaaring mangyari. Iyan ay hindi kapanipaniwalang hangal!

Pangunahin, ipinagbili ng mga Aprikano noong nakaraan ang kanilang sariling uri sa mga puti, na pagkatapos ay ginawa silang mga alipin at walang awa na pinagsamantalahan sila sa ibang lugar sa mundo sa loob ng maraming siglo. Bukod sa pagkuha ng mga Aprikano bilang mga alipin, kinuha rin ng mga Kristiyanong may-ari ng alipin at puting kolonista ang kanilang kayamanan, kaisipan, espirtualidad, katalinuhan, kaalaman, kababaihan, at malalakas na lalaki.

Ang mga puting tao ay ganap na nilunok ang mga Aprikano noong panahong iyon at pagkatapos ay hinuhugasan sila ng utak. Makasagisag nilang ibinalik ang kanilang mga mukha, tinuruan ang mga itim na pinuno ng mangatwiran nang baligtad, binigyan sila ng mga aklat na basahin at sundin, binigyan sila ng mga bagong pangalan, bagong hangganan,

bagong batas, at bagong wika. Ganito rin ang kaso sa Suriname, Windward at Leeward Islands, Brazil, Nicaragua, Bolivia, Pilipinas, Guyana, atbp.

Ang mga tradisyong ginaganap sa karamihan sa mga atrasadong bansa ay negatibo, at ang kultura at kinang ng mga bansang iyon ay tuluyang nawala. Mayroong mahabang paghahanap para sa mga taong gustong magdulot ng pagbabago sa kanilang bansa, at napaka daling hikayatin ang isang tao na magsimula. Gayunpaman, ang relihiyon, kamangmangan, pamahiin, kasakiman, pagmamataas, at kawalan ng pag-asa ay humahadlang sa mga bansang iyon na umunlad.

Ang ilan sa mga atrasadong bansang iyon ay sakop pa rin, lalo na ng mga Pranses, Ingles, at Dutch, na nagtayo ng maraming imprastruktura at dati ay tumangging isawsaw muna ang kanilang mga tubo sa semento. Gayunpaman, mayroon silang mapang-aping kasunduan sa iba pang mga kolonyal na bansa kung saan maraming mga mapagkukunan ang na-outsorce sa Europa.

Kung hindi kayang sakupin ng mga puti ang ibang bansa at ang kultura nito, lagi silang makakahanap ng naninirahan o taksil sa bansang iyon. Nang sakupin ng mga puti ang Africa at ang kultura nito, isang sakim na bahagi ng mga naninirahan dito ay handang mag-grovel sa puting paa, gustong dilaan ang mga puting bota at mauna sa kanila upang apihin ang kanilang sariling uri para sa pansariling pakinabang. Sila ang kasuklam-suklam na mga taksil ng mga ninuno na ang dugo ay naririnig

na ngayon ng kanilang mga inapo na nanatiling hindi kapanipaniwalang hangal hanggang ngayon at sumasamba pa rin sa puting Diyos na ganap na nilisan ang kanilang lupain at mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga mamamatay-tao na tagasunod. Ang gayong mga indibidwal ay hindi kailanman magkakaroon ng kapayapaan ng isip dahil ang sumpa ng kanilang mga ninuno ay nakasalalay sa kanila.

Ang pundasyon ng Kristiyanismo ay white supremacy. Ang mga konsepto tulad ng homophobia, pagpatay ng lahi, pang-aalipin, hindi pagpaparaan, diskriminasyon, pagkukunwari, pamumuno ng ama, at pagkapoot sa babae ay nakapaloob lahat sa salitang "Relihiyon." Ang kasalukuyang sistema ng edukasyon sa buong mundo ay talagang disenyo para sa pag-unlad at pagtaas ng mga Kanlurang puting bansa. Ang layunin nito ay hindi para iangat ang mga mamamayan sa mga atrasadong bansa tulad ng Africa, Suriname, Pilipinas, India, South America, atbp., sa kaalaman at kaalaman kundi para pigilan sila sa pagsulong.

... Ang mga bansa sa Kanluran ay umaakit sa mga edukadong indibidwal mula sa mga atrasadong bansa na may pera, mga pangako, at mga pasilidad na kulang sa kanilang sariling mga bansa. Sa ganitong paraan, ang sibilisasyong Kanluranin ay lalong nagpapahina sa ikatlo at ikaapat na mga bansa sa daigdig, at ang mga kasalukuyang inapo ng mga dating mangangalakal at kolonisador ng alipin ay ginawang alipin ang mga naninirahan sa mga mahihirap na bansang iyon!

Bagama't ang relihiyosong pandaigdigang sangkatauhan ay mangopya sa mga relihiyon ng bawat isa, isinama ng mga

Europeo ang isang pigura ni sa ka Hesus nilang mga paniniwala sa kultura, na kanilang nakikita bilang kanilang Diyos; Ang mga Arabo ay mayroong Mohammed at Allah; Ang mga Intsik ay nananalangin kay Buddha, at ang populasyon ng India ay mayroong, bukod sa iba pa, si Krishna, at hindi mabilang na napaka pangit at nakakatakot na mga diyos.

Ngunit ang Africa, Suriname, Pilipinas, at ang mga dating nasakop na bansa sa Timog Amerika at sa iba pang bahagi ng mundo ay walang sariling Diyos; sa halip, sumasamba sila sa Diyos ng ibang tao, depende sa kung sino ang umalipin sa kanila.

Kung ang relihiyosong sangkatauhan ay may isang bagay na mabuti para sa kanilang kapwa tao, pagkatapos ay TUMIGIL sa pagbebenta ng RELIHIYON at TUMIGIL sa pagbebenta ng PAG-ASA. Bigyan ang mga tao ng PRAKTIKAL NA SOLUSYON, ngunit sa halip, mas gusto nilang bumili ng pabrika o umiiral ng gusali, o bumili sila ng lupa kung saan sila pagtatayuan ng simbahan at nag-imbata ng mga tao na pumasok at manalangin para sa trabaho. Iyon ay purong kabaliwan, ang epitome ng panghihimasok at pagmamataas!

Ang mga mahihirap na tao sa mga mahihirap, marginalized na bansa na nagpupunta sa simbahan o mosque ay natutunan iyon mula sa kanilang mga magulang, at ang kanilang mga magulang ay natutunan ito mula sa kanilang mga ninuno na pinilit na maniwala sa diyos at mga ritwal ng kanilang marahas na mga pinuno sa pamamagitan ng walang humpay na karahasan. Ang kasalukuyang henerasyon, na walang

kamalayan sa kasaysayan, ay ipinapasa ang relihiyosong katarantaduhan na ito sa bagong henerasyon. Ang edukadong henerasyon na nakakaalam kung paano ito eksaktong gumagana ng may pananampalataya ay sadyang pinapanatili ang mga taong iyon na mangmang para sa kanilang sariling kapakanan. Sinadya nilang gawing pipi ang mga taong iyon upang patuloy nilang mamuno sa karaniwang tao, na nagbibigay sa kanila ng magandang pakiramdam ng pagiging higit sa iba.

Ito ang sinasabi ng mga turo ni Vishnuh:

"Huwag kailanman iabot ang isang kamay ng pagkakaibigan, pagpapatawad, pagmamahal, o awa sa isang kaaway na sa huli ay gustong kumagat sa iyong braso."

Isa itong aral sa buhay para sa lahat ng katutubo, kolonisado, o inalipin ng komunidad at bansa sa buong mundo. Kung ano

ang magagawa ng mga Kristiyano, sa katunayan, magagawa ng sinuman. Hindi mali kapag ninakawan ang mga Kristiyano/Muslim o mananampalataya sa pangkalahatan ng kanilang pera at mga kalakal sa pamamagitan ng paggamit ng pangalan ng Diyos/Allah at Bibliya/Quran, kahit na hindi naniniwala sa mga bagay na iyon?

Maging ang karamihan sa mga ebanghelista sa lupa ay walanghiya na ninakawan ang kanilang mga relihiyosong tagapakinig habang hindi naniniwala sa mga relihiyosong kalokohan na palagi nila ipinangangaral. Naniniwala lamang sila sa pera ng kanilang mga kapwa mananampalataya na kanilang kinkil at inilagay sa kanilang sariling mga bulsa sa pamamagitan ng paglalahad sa mga taong iyon ng mga relihiyosong fairy tale. Sa madaling salita, kung ang isang tao ay nais na maging isang tao ayon sa sariling puso ng Diyos, dapat silang makabisado sa sining ng panlilinlang.

Kapag ang mga tao ay gumawa ng masama o malupit na mga bagay, sila ay binabanggit na masama. Ngunit ang kanilang Diyos o Diyos ay gumagawa ng lahat ng masama at malupit na mga bagay na makikita natin nangyayari at nababasa rin sa kanilang Bibliya. Lahat ng kasamaan at kalupitan ng diyos laban sa tao at tao laban sa tao, mga bagay na dapat ituring na masama at malupit ayon sa mga pamantayan ngayon, ay itinuturing na mabuti ng mga taong relihiyoso ngayon at ganap na ginagawa. Bakit ganon?

Ang relihiyon ay tahasang nagsasabi sa masamang tao na utang nila ang kanilang pag-iral sa kasamaan, pandarambong sa mga ari-arian ng iba, genocide, pang-aalipin, pagpatay, at

panlilinlang sa inosenteng sangkatauhan. Ang relihiyon, samakatuwid, ay pekeng lahat at ginagamit bilang kasangkapan sa pananakop ng relihiyosong sangkatauhan. Sa tuwing mananakop ang isang relihiyosong grupo, dinadala nila ang kanilang relihiyon, wika, mga gawi sa lipunan, atbp. Kaya, ang mga tao ay nalinlang, at hanggang ngayon!

Ang paniniwala ay bulag, at ang relihiyon ay umaakay sa mga tao sa pagkabulag. Nakikita nila, iniisip, o nauunawaan hindi sa pamamagitan ng utak o lohika ngunit sa pamamagitan ng pananampalataya sa isang haka-haka na kaibigan na, ayon sa kanila, ay naninirahan sa itaas ng mga ulap, habang ang uniberso ay walang alam pataas o pababa, o kanan o kaliwa.

Gustung-gusto ko ito kapag ang mga tao ay nagpapanggap na nagtataguyod para sa kalayaan sa relihiyon at tinutukoy ang kanilang "diyos"? Hindi lahat ng tao sa buong mundo ay sumasamba sa iisang haka-haka na kaibigan. Tingnan mo, ito ang kalokohan na sinasabi ko. "Ang mga Diyos ay hindi umiiral, at kung mayroon man sila, sila ay alinman sa mga sibad o walang kamalayan sa ating pag-iral.

... Ang paniniwala sa isang diyos ay tinatawag na relihiyon ngayon, ngunit ang kanilang relihiyon ay tatawaging mitolohiya sa hinaharap. Samakatuwid, ang paniniwala sa kasalanan ay isang matinding insulto sa mga modernong intelektwal na nag-iisip. At ang kasalanan ay walang iba kundi isang inisyatiba upang magdulot ng pagkakasala, upang mapadali ang pagsang-ayon sa isang malabo at hindi tiyak na pag-iral.

... Ang iminungkahi ng metasipiko nilalang na ito, alang-alang sa argumentong ito, ay magtataguyod ng imoralidad sa pamamagitan ng paghatol sa mga mortal na nilalang, habang ang ating pag-uugali at mga desisyon ay mga tugon lamang sa mga batas ng kalikasan. Ang mga nabubuhay na nilalang ay mga produkto ng random na mga pangyayari at mga kaganapan sa panahon ng paglalakbay na ito sa lupa. Ang mga buhay na nilalang ay walang iba kundi ang mga hindi gustong kalahok sa eksistensyal na pagtatanghal na ito.

... Ang lahat ng mga relihiyosong aklat ay PUNO ng mga kontradiksyon. Ang lahat ng higit sa apat na libong hindi nagkakamali ngunit ganap na magkakaibang mga relihiyon ay patriyarkal. Ang mga Hindu lamang ay nag-aalok ng 330 milyong mga diyos. Sinong diyos mula sa higit sa apat na libo ngunit ganap na magkakaibang mga relihiyon kasama ang kanilang milyun-milyong diyos ang tama, si Joost Vondel lang ang nakakaalam.

Napatunayan ng kasaysayan ng daigdig na walang Diyos at si Satanas, tulad ng Diyos, ay kathang-isip ng mga malisyosong tao, kaya, ang Diyos ay si Satanas mismo. Ang ideya tungkol kay Satanas ay tunay na isang katawa-tawang konsepto. Kaya't nilikha ng Diyos ang sarili niyang kaaway upang labanan siya, ngunit sa anumang paraan ay hindi siya kayang sirain? Kalokohan yan, di ba?

Gayunman, itinuturo ng relihiyon na ang kapayapaan ay ang pinakamalaking kasinungalingan sa lahat ng panahon. Ang lahat ng relihiyon ay nangangaral at nagtataguyod ng karahasan sa ilalim ng pagkukunwari ng serbisyo at

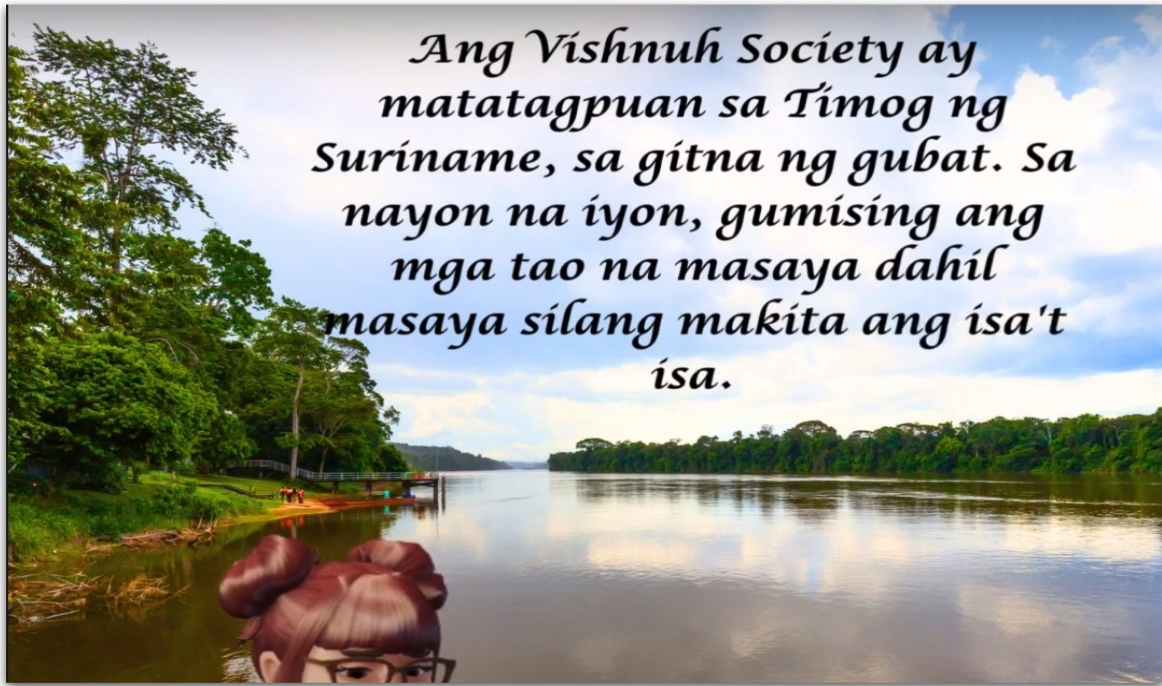
proteksyon ng relihiyon. Ang mga relihiyosong pinipiling huwag gumamit ng karahasan ay hindi naiintindihan ng mabuti ang kanilang relihiyon.

... Maaaring umiiral ang Kristiyanong Diyos, gayundin ang mga diyos ng Olympus, o sinaunang Ehipto, o Babilonya. Ang isa sa mga hypotheses na ito ay mas malamang kaysa sa lahat ng iba pa dahil ang mga ito ay nasa labas ng larangan ng kahit na malamang na kaalaman. Samakatuwid, walang dahilan upang isaalang-alang ang mga diyos.

Walang sinuman ang higit o mas mababa kaysa sa iba. Gayunpaman, umiiral ang mga termino tulad ng Homophobia. Ang terminong ito ay sumasaklaw sa takot sa mga gay na lalaki at transvestite, mga lalaking nagbibihis bilang mga babae, at mga drag queen na mga lalaki ngunit nagbibihis bilang mga babae para sa masining na pagpapahayag/paglibang ngunit hina-harass at inaatake din.

... May phobia sa mga lesbian o bisexual o transgender na tao o laban sa mga pabigat na hari (mga babaeng manamit ng lalaki para sa artistikong pagpapahayag/paglibang) at mga babaeng transvestite na nagsusuot ng damit na panlalaki, tinatawag ding mga babaeng transvestite. Ang mga taong ito ay patuloy na hina-harass, binubugbog, tinutuya, pinapatay, at napahiya ng mga homophobic na tao, relihiyon, at mga relihiyosong bansa.

... Dapat itong itigil dahil walang sinuman ang may karapatan husgahan o hatulan ang kanilang kapwa tao batay sa kanilang karanasan o oryentasyong sekswal o anumang bagay.

ANG KALIKASAN ANG LUMIKHA NG BUHAY

Ang bawat tao ay ipinanganak na nag-iisa, bawat tao ay mamamatay nang mag-isa balang araw, at bawat tao ay nabubulok tulad ng bawat isa. Kapag namatay ang isang buhay na nilalang, hindi ito pumupunta sa isang mala-paraiso na lugar gaya ng inaangkin ng mga aklat ng relihiyon, ngunit kapag ang isang buhay na nilalang ay namatay, ito ay babalik sa eksakto kung paano ito bago ito pinaglihi. Ang nilalang ay bumalik sa estado bago ito ipinanganak sa isang katawan!

... Ang katawan ay isang sasakyan lamang ng panloob na pagkatao. Ang lahat ay nagiging alikabok. Ang mga naniniwala sa buhay pagkatapos ng kamatayan ay wala sa kanilang pag-iisip. Walang buhay pagkatapos ng kamatayan. Ang katawan ay sumusunod sa landas ng lahat ng laman, at ang mga espirituwal na atomo ay namatay kasama ng katawan. Nangangahulugan ito na ang mga atomo na nagbibigay buhay

sa katawan (tinatawag itong mga mananampalataya na kaluluwa) ay huminto sa pag gana.

... Kaya, ang mga espirituwal na atomo na nagbibigay ng mga function ng buhay sa katawan ay nagkakat at namatay kasama ng corpus. Alabok ka, sa alabok ang lahat ay babalik. Ang kalikasan lamang ang nabubuhay magpakailanman. Ang kalikasan ay hindi lamang ang daigdig na ito kundi ang sansinukob kasama ang lahat ng nilalaman nito ay sumasaklaw sa pagkakaisa ng kalikasan kung saan napasailalim din ang daigdig.

... Ang maka lupang kalikasan kasama ang mga nilalaman nito ay sakop ng sansinukob; ito ang likas na sumasaklaw sa lahat kung saan napasailalim ang lahat.

... Ang katawan at espiritu ay iisa at parehong materyal na kalikasan; kinokontrol ng "mga espirituwal na atomo" ang "mga atomo" ng katawan; ang "indibidwal na espiritu" ay nabubuhay mula sa "super espiritu," na siyang hangin, dahil ang pagkakaiba sa pagitan ng buhay at kamatayan ay hininga.

Tandaan:

Ang indibidwal na espiritu = (ang nabubuhay na nilalang, maging ito ay tao, hayop, insekto, halaman; lahat ng nilalaman ng kalikasan sa lupa sa loob nito, atbp.),

The spirit atoms = (ang electrical impulsive charge ng earth na sumasaklaw sa interaksyon ng buhay),

Ang mga atomo ng katawan = ang mga functional na organo sa katawan,

Ang sobrang espiritu = oxygen.

... Kaya lahat ng tumutubo at umuunlad sa planetang ito ay kabilang sa kalikasan, kasama na ang mga tao, at higit pa rito, ang bawat buhay na nilalang ay hindi mapaghihiwalay na umaasa sa kalikasan at nagmula sa maka lupang kalikasan.

... At kapag ang isang buhay na nilalang ay tumigil sa paggana, ito ay babalik sa pinagmulan ng buhay, ito ay nawasak sa alabok. Ang katawan ay nawasak sa mga bloke ng pagbuo ng buhay dahil ang lahat ay binuo mula sa alikabok, at ang lahat ay babalik sa alikabok, bagaman ang ilan ay maaaring mas gusto ito sa ibang paraan.

... Kapag ang isang buhay na nilalang ay namatay, ang buhay ay gumagana o ang mga atomo ng espiritu na nagbibigay buhay sa katawan ay hindi na umiiral kasama ng katawan.

... Ang namatay ay hindi napupunta sa kabilang buhay dahil walang buhay pagkatapos ng kamatayan. Ang patay ay hindi na muling bumangon, ngunit ang tanging paraan upang ang isang bangkay ay patuloy na umiiral ay sa pag-iisip ng mga nakaligtas na nakakakilala sa namatay sa buhay.

... Kaya, kapag ang isang buhay na nilalang ay namatay sa Lupang ito, ito ay nabubuhay lamang sa alaala ng mga nakaligtas, sa memorya hanggang sa ang mga nakaligtas ay hindi na maalala, dahil kapag sila ay namatay, ang alaala ng iyon ay namatay din.

Kung ang isang tao ay tunay na nagnanais na mabuhay magpakailanman, dapat nilang mapapanatiling buhay ang kanilang sarili sa kasaysayan at mga aklat-aralin, upang ang mga tao sa hinaharap ay maalala ang mga pahayag ng may-akda. Ito ang buhay na walang hanggan na maiisip ng isang tao, dahil ang pangalan ng manunulat o imbentor ay palaging

babanggitin sa panahon ng kanilang buhay at pagkatapos ng kanilang kamatayan. Kaya naman nananatili pa rin ang lahat ng relihiyosong fairy tales, dahil naitala ito sa pamamagitan ng pagsulat ng mga malisyosong tao.

... Ngunit ang buhay na walang hanggan ayon sa mga prinsipyo ng Bibliya at alinsunod sa iba pang relihiyosong maliit na usapan ay kalokohan lamang. Ang lumipas na ay hindi na babalik, maliban na lamang sa abstract na anyo.

... Walang kabilang buhay, walang langit, walang impiyerno, walang kataas-taasang kapangyarihan na humahatol sa lahat, at walang relihiyosong code na maaaring gawin ang mga relihiyosong pantasya ng sangkatauhan.

... Sa kasamaang palad, ang mga imbentor ng pantasya tungkol sa Diyos, langit, at impiyerno ay walang kahihiyan iniwan ang mga karagdagang interpretasyon at pag kumpleto ng mga konseptong ito sa imahinasyon ng kanilang mga tagasunod, kaya't sila ay mapahamak sa pinakamalalim na hukay kung saan walang matatakasan.

"Ito ay kung paano ipinapahayag ng doktrina ng Vishnuh ang sarili nito:

'Walang nasa itaas, ngunit kung mayroong isang mapagkawanggawa na kapangyarihan o isang bagay na nasa itaas, ang mga tao ay hindi nakakaalam ng anuman tungkol dito.

... Walang sinuman ang naging matalino kung nagkataon dahil ang karunungan ay hindi nagmumula sa Silangan, Kanluran, Timog, o Hilaga.

... Ang mga tao ay hindi maaaring matuto ng karunungan mula sa tinatawag na mga banal na aklat, ngunit ang karunungan ay ipinanganak mula sa isang taong tapat sa sarili at sa kapwa tao.

... Ang mga kasinungalingan lamang ang may iba't ibang bersyon, kaya't ang iba't ibang relihiyon at banal na kasulatan.'

Kaya, ang kabilang buhay, mga anghel, diyablo, at lahat ng kilalang nilalang at relihiyoso ng mga kwentong engkanto na matatagpuan sa Bibliya, ang Quran, ang Bhagavad-Gita, ang Torah, at lahat ng mga banal na kasulatan ng relihiyon ay nabibilang sa pinakahuling pantasya ng sangkatauhan.

Ang bawat buhay na nilalang ay pinagkalooban ng pansamantalang buhay gayundin ng walang hanggang kamatayan. Ang mga buhay na nilalang ay mga flora, fauna, at lahat ng bagay na nabubuhay sa Lupa at lahat ng bagay sa loob ng kapaligiran ng Lupa. Ang buhay ay naroroon din sa mga bagay.

Ang kalikasan ay sumasaklaw hindi lamang sa Mundo na ito
ngunit sumasaklaw sa lahat, ibig sabihin;

lahat ng bagay hanggang sa nakikita ng mata ng tao,

lahat ng bagay na hindi nakikita ng mata ng tao,

lahat ng bagay na "naaamoy" ng tao,

lahat ng bagay na "hindi" maramdaman o maamoy ng tao,

lahat ng bagay na nasa sansinukob at higit pa.

... Ito ang Makapangyarihang Kalikasan, hindi masusukat at sumasaklaw sa lahat.

Sa prinsipyo, tayo ay iisa, at ang espirituwal na intensyon ng kalikasan ay pagandahin ang buhay ng bawat isa, kung saan dapat suportahan ng isa ang isa't isa sa kasaganaan at kahirapan.

Ang buhay ay maikli at maaaring tumigil sa pag gana anumang sandali, at walang nakakaalam kung kailan, anong

oras, at kung anong araw matatapos ang kanilang buhay. Ang bawat nabubuhay na nilalang ay nabubuhay sa pamamagitan ng kabutihan ng kalikasan at hindi mapaghihiwalay na konektado dito.

... Ngunit ang mga pamumuhay ayon sa prinsipyong "tayo ang mga taong hinirang" o "ako, ako, ako, at ang iba pa ay maaaring mabulunan lamang" ay tiyak na walang lugar sa mga nabubuhay.

Ang pagsasabi sa mga tao na sila ay ipinanganak bilang masasamang indibidwal at kung hindi sila natatakot sa Panginoon, sila ay masu sunog sa impiyerno, kahit na hindi pa sila nakagawa ng anumang masama sa kanilang maikling pagiral sa Earth, ay higit sa lahat ng sukat. Ang lahat ng relihiyon ay nagpapalaganap ng "takot sa Diyos."

... Ang mga ritwal at gawain ay pinalaganap ng mga tagapamagitan ng Diyos. Karamihan sa mga naimpluwensyahan ng mga kasinungalingan ng relihiyon ay lumaki sa takot, at sa ngayon, ang kanilang mga produktibo at layunin na pag-iisip ay pinapatay.

... Sila ay naninirahan sa isang kahon para sa natitirang bahagi ng kanilang buhay at pinahintulutan ang kanilang sarili na mamuhay sa kanilang relihiyosong kapaligiran. Iyan ay isang pag-aaksaya ng isip; sa kasamaang palad, sila ay mamamatay sa kamangmangan! Madalas mahirap pakinggan ang katotohanan!